

Пробудження совісті нації

Фото Анастасії СІПОТКІНОЇ.

Ольга КРАСОВСЬКА

У попередню «заорганізовану» підготовку, складання стандартних планів під копірку, зокрема стосовно вечора в церемоніальному палаці мистецтв, втрутилася гаряча київська осінь, за нею – зима. І всі заходи заради «галочки» раптом випарувалися з міністерських папірців самі собою.

Звісно, ювілей Кобзаря відзначали на державному рівні. Проте центром ушанування пам'яті поета цілком резонно став столичний майдан Незалежності. Про це люд попередили заздалегідь. Замість вузького кола VIP-запрошених до палацової зали цього разу день народження Шевченка святкувала просто неба величезна громада. 9-го березня, після традиційного покладання офіційними особами квітів до пам'ятника Кобзарю, почалося найдивовижніше. Оскільки влаштувати єдину ходу забарикованим Хрещатиком не видавалося за можливе, люди з різних куточків міста єдналися в таких собі вулицях-річках, які впадали в єдине Майданове море. І в тому морі заяложено роками поняття «патріотизму» вмивалося, жилося, відроджувалося наново.

Шевченкове віче «Встане Україна – світ правди засвітить!» бурлило під супровід найкращих вітчизняних хорів. Вони співали покладені на музику Шевченкові рядки й від його імені разом молилися за Україну. На сцену, яка за короткий час побачила чимало трагедій, виходили політики, святі отці, популярні виконавці. Під

Тарас Шевченко зі своїм 200-річчям прийшов у столичний березень і побачив геть інших українців, свідомість котрих перевернулася за якихось три місяці.

вечір вогники Шевченкіани запалилися не лише в серці столиці. В унісон з усіма запульсували провідні театри: в кожному поставили тематичну виставу на честь поета. Твори Шевченка того вечора читали різними мовами перекладачі та послі. Режисер Сергій Проскурня виніс на суд глядачів довгоочікуваний фільм «Тарас Шевченко. IDентифікація». Наступний день столиці позначився панахидою за Кобзарем. І якимось по-новому пережитими здавалися поезії у виконанні народних артистів України Раїси Нещадківської, Олексія Богдановича, Лариси Кадирової, Анатолія Палама-

ренка. І по-новому слухалися пісні на вірші Тараса Шевченка від гуртів «Божичі» та «Хорей козацька».

...Незадовго до урочистостей один із ораторів парламентських слухань, присвячених Великому Тарасу, угледів закономірність між його «круглими датами» й переламними подіями вітчизняної історії.

Кожного свого ювілею Кобзар пробуджує совість народу. Із цим відчуттям українці ввійшли в ще один Шевченків рік, насичений безліччю акцій. Віримо: виключно мирних. Жодних інших Тарас не дозволить.

